

POZVÁNKY

Pozemkový úřad Brno-venkov svolává 26.9.2007 v 17 h do Obecního sálu závěrečné jednání ke komplexní pozemkové úpravě (KPÚ). Přítomni budou zástupci firmy Agroprojekt a obce. Na programu je oznámení ukončení KPÚ a zhodnocení průběhu. Pozemkový úřad podá informace o následujícím postupu, kdy vlastníci obdrží tzv. první rozhodnutí pro kontrolu údajů – vypadá přesně jako protokol, který vlastníci již podepisovali, obvykle bude s mapkou. Po nabytí právní moci 1. rozhodnutí je možné začít vytyčovat pozemky, když o to vlastníci požádali a pokud dá PÚ k tomu souhlas. Pak přijde 2. rozhodnutí, které je definitivní, je to podklad pro zápis do katastru nemovitostí, výměnu vlastnických práv a změnu parc. čísel na nové. Když všechno proběhne rychle, možná se KPÚ zapíše do katastru ještě letos.

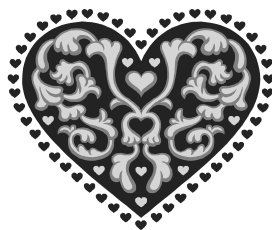

HUMOR

Sedí chlapeček u otevřené žumpy a usedavě pláče. Jde okolo policista a ptá se: „Pročpak pláčeš? Copak se ti stalo?“ Chlapeček odpoví: „Spadla mi do žumpy matka!!!“ Tak se ten hodný policista vysvětle, skočí do žumpy, hrabe se v ní, plave sem a plave tam, a pak volá, že nemůže nic najít! Chlapeček na to: „Tak to je mi pak ten šroubek na níííic....“

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V září oslavují významné životní jubileum Marie Kadaňková (50 let), Jan Čech (60 let) a František Kovárník (60 let).
BLAHOPŘEJEME!

ZPRAVODAJ

Občasník Obecního úřadu v Příbrami na Moravě
www.pribramnamorave.cz

Září 2007

Číslo 8

Milí Příbramáci,

máme za sebou další tradiční hody. Počasí se vydařilo, účast byla hojná jak těch v krojích tak diváků. Tancovalo se, zpívalo, radovalo. Však to také dalo spoustu práce. Příprava sálu, půjčení krojů, nácvik besedy, slavnostní výzdoba, úklid, zajištění kapely a vozu – to jsou hodiny a hodiny práce. Děkujeme všem za přispění k zajištění zdárného průběhu hodů.

Součástí hodové tradice je také stavění máje. To se musí domluvit parta chlapů a vyrazit na traktor do lesa pro pořádný smrk, který jim lesní správce schválí uříznout. Smrk se odveze na náves, oloupe a nazdobí. Musí se vykopat pořádná jáma a je to opravdu dřina a kus umění vsadit strom do země a pak ho pevně ukotvit. V neděli ráno jsme se zděšením zjistili, že naši máju někdo skácel. Pachatel je neznámý. Je ale docela pravděpodobné, že to udělali místní vandalové. Proč? Připadalo jim to ohromně vtipné? Chtěli se někomu pomstít? Dřív si takto vyřizovali účty chlapci ze sousedních vesnic. Normální člověk to nechápe. Je to politování hodné, že se mezi námi vyskytují povahy, které těší škodit druhým a kazit jim jejich snahu. Naštěstí nejsou všichni Příbramáci stejní. Děkujeme těm, kteří hned ochotně přiložili ruku k dílu a máju znovu postavili na své místo. Hode bele – hode bodó!

ZPRÁVY ZE ZASTUPITELSTVA

Vzhledem k probíhající komplexní pozemkové úpravě rozhodlo zastupitelstvo pozastavit prodeje pozemků do konce tohoto roku. Byla schválena oprava septiku ve škole a oprava vozovky v ulici u Vonešových (č.p. 17). Komunikace je ve velmi špatném, havarijním stavu, oprava bude stát asi 200 000 Kč. Obec také přispěje na opravu střechy kaple. Výsledky revize střechy byly podstatným bodem jednání zastupitelstva a je jí věnován ve Zpravodaji samostatný článek. Pokračuje výstavba vodovodu na konci obce směrem k Ráčkovým. Mikroregion Kahan rozvíjí svou

činnost: vydal informační letáky, instalují se tabule, byla otevřena cyklostezka. Cílem je udělat naši oblast turisticky atraktivní.

(jt, ju)

STŘECHA NA KAPLI ZATĚKÁ

A je potřeba s tím něco dělat. 6.9.2007 proběhlo jednání a fyzická prohlídka stavu střechy. Zúčastnili se starosta Hradecký, členka zastupitelstva Blažková, architekt Ing. Fiala, projektant Suchánek, zástupce firmy Rheizink a za biskupství v Brně Ing. Podsedník. Bylo konstatováno, že k zatékání dochází netěsností ve spojích plechu. Nejkritičtější místo se jeví v oblasti velmi malého spádu, kde jsou spoje položené plechové krytiny napříč sklonu. Podle názoru technického poradce firmy Rheizink nebyly při pokládce materiálu prováděcí firmou dodrženy klempířské normy ČSN a zásady pro zpracování tohoto materiálu. Byly navrženy 3 varianty opravy:

1. Sejmutí kompletní plechové krytiny a nahrazení novou – Sarnafil, Alkorplan.
2. přetažení nejkritičtější části střechy (cca 30%) výše uvedenou fólií a její natavení na systémové plechy. Obě varianty prověří a zajistí cenovou nabídku Ing. arch Fiala.
3. Vyřezání nejkritičtější části střechy (cca 30%) a její nahrazení plechem Rheinziink provedeným odbornou firmou pro zpracování Rheinziinku za účasti odborného poradce fy Rheinziink. Tuto variantu prověří a zjistí cenovou nabídku Jiří Suchánek.

Příští jednání proběhne 24.9.2007, budou projednány kalkulace opravy a vybráno technické řešení opravy.

(rb)

HISTORIE TĚŽBY UHLÍ V ROSICKO-OSLAVANSKÉ REVÍRU

Rosicko-Oslavanská pánev patří k nejstarším a nejmenším černouhelným pánvím na území České republiky. Nachází se asi 20 kilometrů západně od Brna a svojí rozlohou zasahuje obce Zastávka (dříve nazývané Boží Požehnutí), Babice, Zbýšov, Padochov a Oslavany. Nález uhlí v Oslavanech je obvykle datován rokem 1760, z nejnovějších výzkumů ale vyplývá, že se uhlí začalo těžit o šest let dříve.

Uhlí se zpočátku sbíralo z povrchu do brašen a sypalo se přímo na hromady nebo na formanské vozy. Později se začalo se samotnou těžbou. Největší problém představovalo zavodňování kutisek, s ním se horníci potýkali i později (v roce 1941 je např. uváděno, že na Dole Julius-Ferdinand je těženo 20,5x více vody než uhlí). Těžilo se pouze štolami z malých hloubek pomocí ručního vrátku a dřevěných kol, v nichž šlapali dělníci. Sloje byly původně otvírány úpadnicemi (šikmé štolky) a uvolněná hornina byla nakládána do dřevěných nádob, proutěných košů či kožených brašen a vynášela se po žebřících na zádech na povrch. S narůstající hloubkou byla rubanina vytahována z kolmých jam pomocí rumpálů a kbelíků, později koňským žentourem šikmými úpadnicemi.

Koncem 18. století sestupovali horníci buď dědičnou štolou nebo větrací šachtou. Jindy byli do dolu spouštěni na rumpálu: stáli na okrajích vědra nebo na jeho dně. Při práci si horníci svítili nejdříve lojovými svícemi či loučemi (později lojovými a olejovými kahanci). Tam, kde se hromadily plyny, používali olejové „sichrovky“ chráněné košíkem, později bezpečností benzinové lampy. Ty se používaly i po zavedení elektrických svítidel zejména v místech s rizikem koncentrace třaskavých plynů.

Prodlužování plamene varovalo před nebezpečím a zkušený horník podle jeho výše poznal i množství plynu ve vzduchu.

Rozpojování uhlí při ražení dlouhých děl se provádělo špičatými nebo širokými motykami, tzv. gracemi. Trhací práce byly zaváděny až v druhé polovině 19. století. Vyrubané uhlí se nakládalo do trůčků a dopravovalo v necíčkách. Později horníci vozili uhlí k jámě v dřevěných vozících o 2 a 4 kolech. Vozíky s rubaninou se tlačily nejprve přímo po počvě (spodní vrstva horniny pod sloji), později po kolejnicích.

Důležitou roli v dolech sehráli koně. Sil osmnácti koní využívali na Dole Kukla zhruba od roku 1906. Jejich pomocí bylo vytěženo celé šesté patro. V dole měli zřízeny zvláštní vyzdění, neustále osvětlené stáje. Koně tahali vozíky seřazené do vlaků vždy nejdéle osm hodin denně. Před koněm šel osvětlovač, který svítil na cestu. Důlní koně pak znali cestu z paměti a dokázali dosáhnout cíle i bez osvětlení. Jednou za čas byli vyváženi na oslavanské zaklásterské stráně na pastvu. Koně byli v dolech používání ještě po druhé světové válce, nejdéle na Dole Antonín.

Postupem času práci koní převzaly lokomotivy. Na sedmém patře Dolu Kukla byly např. k vidění dvě benzolové lokomotivy. Rozchod kolejí v jednotlivých dolech se lišil, délka tratí v roce 1988 dosáhla 20 km. V devadesátých letech minulého století došlo k technické modernizaci dolů. Zavedeny byly nové technologie, umělé větrání, ventilátory, zdokonalily se důlní lampy, těžní klece, čerpadla, modernizovala se doprava v dole i na povrchu. V roce 1992 byly provozky na všech dolech zastaveny.

(mh)

PROČ NEHCEME ČERNÉ SKLÁDKY

Bývalo dřív běžným zvykem ve vesnicích házet organický odpad (zbytky z kuchyně, plevel ze zahrady) na hnůj nebo je kompostovat. Ostatní odpady se vyvážely na černé skládky v lesích a příkopech. Před sto lety žili lidé mnohem skromnějším způsobem a nevyprodukovali tolik odpadů jako my teď. Proto nemůžeme v jejich „tradici“ pokračovat. Do přírody je zakázáno vyvážet jakékoliv odpady. Je pravda, že kupka zvadlého plevele životnímu prostředí příliš neublíží, ale rozhodně nepřidá na krásu okolí obce. Největší riziko představují skládky pevných odpadů, kde je směs všeho – plasty, kovy, sklo, stavební suť, aj. Takové odpady patří na řízenou skládku. Proč? Estetické hledisko je také důležité, ale je zde vážné riziko jedovatých zplodin. Když se černá skládka zahrne, není sice vidět, ale uvnitř probíhají i nadále chemické procesy. Do ovzduší se uvolňuje metan. Hnijící organický materiál (půdní humus, části rostlin) vytváří organické kyseliny, které rozleptávají jiné materiály ve skládce (plasty, gumu, atd.) a při reakcích se uvolňují další toxické látky – těžké kovy, uhlovodíky, aj. Ty pak spolu s dešťovou vodou prosakují do půdy a podzemních a povrchových vod.

Řízené skládky mají zajištěnou spolehlivou izolaci dna a stěn a chemické procesy v nich jsou kontrolovány pravidelným vzorkováním. Z dlouhodobého hlediska se dá předpokládat, že na skládky a spalovny nebudou rozvíjející se populace lidstva stačit pro likvidaci jejich odpadů. Oba řízené způsoby likvidace neřeší navíc úplně všechna rizika – znečišťují ovzduší. Správná cesta do budoucna je důsledné třídění odpadů a jejich recyklace.

(ju)